

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK OPONENTA

JMÉNO STUDENTA: *Tereza Janoušková*

NÁZEV PRÁCE: *Idea čechoslovakismu*

HODNOTIL (u externích vedoucích uveďte též adresu a funkci ve firmě):

doc. PhDr. Ladislav Cabada, Ph.D.

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce bylo analyzovat ideové kořeny, vývoj a limity myšlenky tzv. čechoslovakismu a její aplikace do politické praxe, resp. třecí plochy vznikající při aplikaci konceptu čechoslovakismu. Tento cíl byl naplněn, ale mám jisté pochyby o politologičnosti předložené práce.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Práce je historickým popisem a částečně analýzou – v této souvislosti musím studentku upozornit, že historie není teorie, jak nám sugeruje (str. 7) v souvislosti s kapitolou idea česko-slovenské vzájemnosti. Osobně nepovažuji teoretickou kapitolu v práci tohoto typu za nepostradatelnou, ale nechápu, proč by za ní mělo být vydáváno něco, co teorií určitě není. Práce není doplněna přílohami.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Jazykový projev autorky je dobrý, citace a odkazy jsou řádně vyznačeny. Na některých místech textu nelze přehlednout přílišnou inspiraci jedním zdrojem, která hraničí až s přechodem k výpiskům. Tak např. strany 43-46 se opřely o několik stran zdroje Kaplan 1990; ještě výrazněji autorka vypisuje ze zdroje Kováč 1998 (str. 18-21 či 56-58).

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Práce postrádá jasné politologické ukotvení, je spíše historickým popisem. Ten je však příliš svázán preferovanými zdroji, což vede k tomu, že některé citlivé periody, otázky, resp. klíčové osobnosti jsou z analýzy fakticky vynechány. Autorka se tak např. nijak nevěnuje klasifikaci obyvatelstva/jazyků v rámci Rakouského císařství (otázky jazyka běžné mluvy, resp. obcovacího jazyka). Opakovaně zmiňuje hlasisty, ale z této pozoruhodné skupiny

nikoho nejmenuje (alespoň Šrobár by měl být zmíněn). Zcela potlačen je rovněž spor mezi „čechoslovakisty“ a „Slováky“ (Osuský, Hodža) v exilu, jenž v letech 1939-1940 zásadně limitoval jeho akceschopnost (za analýzu tohoto sporu neumím považovat první odstavec na str. 38), atd. Když shrnu, ani jako historická práce není nijak oslnivá a nese řadu problémů.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

Na str. 32-33 autorka velmi obecně tématizuje problematiku československého jazyka, resp. užívání jeho české i slovenské verze. Jak situace ve skutečnosti vypadala (je možné zvolit příklad státní správy na Slovensku či obecně známý příklad revolt pedagogického sboru na Univerzitě Komenského).

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Velmi dobře až dobře

Datum: 4. května 2012

Podpis: